

get, Henstillinger til Ministeren og Overvejelser paa Grundlag af dem, og det har foreligget her i Tinget saa betids, at det kunde henvises til et Udvalg, i hvilket imidlertid det ærede Medlems Partifæller intet Ændringsforslag havde at stille, men kun rejste det Ønske, som ogsaa har været fremme i Folketinget: at lade hele Sagen bortfalde til Genoptagelse i Efteraaret. Det er altsaa ikke saglige, men ganske andre Grunde, som der har været bestemmende for de ærede Medlemmer. Derimod foreligger her et Forslag, som først i dette Øjeblik er kommet til Behandling her i Tinget, og som skal forlade det i Løbet af ganske faa Timer, hvis Forslaget skal vedtages, og som i adskillige Henseender har ret vidtrækkende Betydning. Jeg havde haabet, at Forhandlingerne her skulde have formet sig saaledes, at de Lovforslag, der forelaa for Landstinget, og som er vedtaget i det høje Folketing, kunde være gennemført i dette høje Ting, for saa vidt de kunde finde Flertal her. Den Fremgangsmaade, som det ærede Medlems Parti har valgt at følge overfor et enkelt af disse Forslag, gør det ganske naturligt, at man kræver Forretningsordenen overholdt, i hvert Tilfælde overfor det her foreliggende Forslag, og det ærede Medlem har ingen som helst Ret til for sig eller sit Parti at reservere Adkomsten til at dømme om, i hvilke Tilfælde dette kan være ønskeligt og i hvilke Tilfælde ikke.

Steincke: Den højtærede Indenrigsminister maa ikke forlange, at jeg skal kunne diskutere med ham, hvad der er sket i Udvalget om Arbejdsløshedsloven. Jeg har ikke været til Stede, og jeg vilde i øvrigt ikke have diskuteret det allerede af den Grund, at det ikke i mindste Maade vedrører dette Lovforslag eller Behandlingen deraf. Den højtærede Minister paa- staar, at jeg ønsker at reservere Adgangen til at bestemme, naar Fristerne skal overholdes, for mig selv eller, som han senere udvidede det, for mit Parti. Nej, det ønsker jeg ikke; men jeg ønsker at have Lov, og jeg har Lov, til at kritisere andres Krav om Overholdelse af Fristerne i Tilfælde, hvor det forekommer mig, at dette Krav er urimeligt. Spørgsmaalet bliver derfor ganske simpelt dette: Er det rimeligt eller urimeligt at forlange Fristerne overholdt ved Behandlingen af dette Lovforslag, og jeg maa tilstaa, at det undrer mig, at Kravet om Overholdelse af Fristerne stil-

les af den Minister, som har tiltraadt Forslaget i Folketinget, og som i og for sig har anbefalet Forslaget her. Hvilken Interesse har den højtærede Minister i at faa dette Forslag standset i Landstinget?

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem er fuldstændig paa Vildspor, naar han vil hævde, at jeg har stillet Krav om Fristernes Overholdelse overfor dette Lovforslag. Jeg har, efter at have gennemgaaet Forslaget og efter at have henstillet det til det høje Tings velvillige Overvejelse, udtalt Forventningen om Lovforslagets Gennemførelse, idet jeg dog maatte føje til, at dets Skæbne muligvis var gjort usikker ved Forretningsordenens Bestemmelser, da man nu paa andre Omraader fra visse Sider i dette høje Ting syntes at ville kræve disse Bestemmelser overholdt. Hvis Tinget ikke nærer noget Ønske i saa Henseende, skal Lovforslagets Vedtagelse ikke støde paa Hindringer fra min Side.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg vil tillade mig at henlede det ærede Flertals og den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at hvis de ønsker at standse dette Lovforslag som et Modtræk mod det rimelige Krav om Overholdelse af Forretningsordenen overfor et andet Lovforslag, vil Fremgangsmaaden formentlig være den, at man nægter Lovforslagets Overgang til anden Behandling. Den Fremgangsmaade, der blev antydet: at overholde Fristerne, kan nemlig efter Sagens Natur ikke praktiseres overfor dette Lovforslag, thi det er knyttet til en bestemt Dato, den 26. April, og en bestemt Begivenhed, som skal foregaa, nemlig i Morgen, og hvis man overholder Fristerne i Forretningsordenen, kommer man bagefter, saa mister Lovforslaget hele sin Karakter.

Steincke: Den højtærede Indenrigsministers sidste Bemærkning glædede mig ganske overordentligt. Jeg tror nemlig, at Tinget i Almindelighed og mit Parti i Særdeleshed havde faaet det altsaa fejlagtige Indtryk, at den højtærede Minister ønskede, at man skulde sammenkæde de to Forslag i den Forstand, at hvis Fristerne skulde overholdes under Behandlingen af det ene, skulde de ogsaa overholdes her. Men nu hører jeg — og jeg indrømmer, at jeg har hørt det før, men glemte det i Øjeblikket —, at Ministeren paa ny udtaler Forventning om Lovforslagets Gennemførelse. Under Hensyn